

NO TORNE AL PARC

Un dia la iaia Manoli i el seu net anaren al parc. La iaia Manoli era un poc remugadora, però molt graciosa, i sempre li treia un somriure al seu net. El xiquet era un poc revoltós, li encantaven els monstres i les armes de joguet.

Quan arribaren al parc, el net se n'anà a jugar mentre que la iaia Manoli menjava pipes asseguda en un banc.

Ja eren les vuit i mitja, i s'havien d'anar a casa a sopar. La iaia Manoli li va cridar:

-Pepico!, anem-se'n a casa que n'hi ha que sopar!

Però de sobte la iaia va escoltar un soroll: pum! pum!. No era Pepico! Era un monstre! La iaia Manoli es va espantar tant que se li van caure les pipes.

-Però tu qui ets?- preguntà la iaia.- M'has fet tirar les pipes!, que m'havien costat un euro i mig!

-Jo sóc un monstre! I si vols salvar al teu net m'has de fer cas!

-Au!, no digues tonteries que se me cremaran el fesols!

La iaia se'n volia anar però el monstre la va parar, la va agafar i la va portar a un carreró...

-On està el meu net?- va preguntar Manoli.

-Ja t'ho diré, tu ves recte.

Però la iaia va obrir la seua bossa i va traure un arma.

-O em dones al meu net o et dispare!

-Val, tranquil·la! Et propose una cosa: fem una carrera fins a casa, i si guanyes et tornaré al teu net.

Varen fer la carrera. La iaia Manoli correu com un raig i guanyà al monstre.

-M'has guanyat iaia!- va dir el xiquet riguent. Però la iaia li va dir respirant cansada:

-La pròxima vegada li dius a eixe monstre que no corra tant o jo, no torne al parc!

I la iaia Manoli i el seu net van sopar els fesols i van ser feliços.